

Andrzej Bąkowski

Posiedzenie plenarne NRA w dniach 25-26 marca 2006 r. w Grzegorzewicach

Palestra 51/5-6(581-582), 343-347

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA ADWOKATURY

POSIEDZENIE NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

POSIEDZENIE PLENARNE NRA W DNIACH 25–26 MARCA 2006 R. W GRZEGORZEWICACH

Na wstępie posiedzenia plenarnego NRA Prezes adw. S. Rymar powitał zaproszonych gości i zaprosił wszystkich zgromadzonych na prezentację dotyczącą wzoru nowej legitymacji adwokackiej przygotowanego przez pana Dariusza Skoratko z Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych. Pan Skoratko przedstawił aspekty związane z podpisem elektronicznym. W związku z wątpliwościami dotyczącymi wprowadzenia nowego wzoru legitymacji sprawa będzie przedmiotem analizy.

Prezes poinformował o wizycie, jaką odbył wraz z Wiceprezesami J. Agacką-Indecką i W. Hermelińskim u Prezesa PiS Jarosława Kaczyńskiego oraz Premiera K. Marcinkiewicza. Obie wizyty były poświęcone prezentacji troski adwokatury o prawidłowy stosunek do organów wymiaru sprawiedliwości, do sądów i sędziów, wobec prób podważania tego zaufania. Brak zaufania do tych instytucji i osób uniemożliwia rządy państwa prawa. Dyskusja z panem Premierem była bardzo rzeczowa, godna i przeprowadzona z należytą powagą, i wskazywała, iż Prezes Rady Ministrów podziela wiele poglądów prezentowanych przez adwokaturę.

Wobec fundamentalnego znaczenia spraw, które zostaną poruszone w związku z wpływem do NRA dwu projektów rządowych ustaw: o zmianie ustawy p. o a. i postępowań dyscyplinarnych wobec środowisk prawniczych, Prezes S. Rymar zaproponował powołanie Komisji w składzie adw. adw. Kazimierz Wójcicki, Edward Rzepka i Joanna Kaczorowska, która następnie opracowała projekt uchwały. Przyjętą uchwałę nr 41/2006 publikujemy na s. 353–354. Komisja została powołana.

Wiceprezes J. Agacka-Indecka poinformowała o posiedzeniu poselskiej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, w której wzięła udział z Sekretarzem NRA

adw. A. Siemińskim. Członkowie Komisji pogratulowali adwokaturze stylu, w jakim został przeprowadzony egzamin konkursowy na aplikację adwokacką w grudniu 2005 r. Wskazano na fakt, że przyjęcie w drodze konkursu dużej liczby aplikantów wskazuje na otwartość adwokatury dla młodego pokolenia prawników.

Prezes S. Rymar otworzył dyskusję nad rządowym projektem nowelizacji p. o a. Adw. A. Zwara, autor materiału przygotowanego na posiedzenie plenarne o zmianach w p. o a. i postępowaniach dyscyplinarnych wniósł, aby odbyła się łączna dyskusja nad dwoma projektami rządowymi.

Adw. A. Zwara podniósł, iż sądownictwo dyscyplinarne jest oparte o adwokacką deontologię zawodową. Projekt rządowy jest nową próbą naruszenia art. 17 Konstytucji RP. Można dyskutować nad propozycjami Ministra Ziobro poszerzenia jawności rozpraw dyscyplinarnych, wprowadzenia czynnika prokuratorskiego do rozpraw, ale nie może być jakiegokolwiek przyzwolenia na likwidację w całości adwokackiego sądownictwa dyscyplinarnego. Jego zdaniem w Ministerstwie Sprawiedliwości panuje chaos. Złożono dwa projekty, które się wzajemnie wykluczają. 90% spraw dyscyplinarnych to sprawy drobne. Jest nonsensem, aby sądy powszechne zajmowały się takimi sprawami. Od deontologii zawodowej są adwokaci. Nasza deontologia nie jest prawem dla sędziów.

Adw. J. Agacka-Indecka podzieliła stanowisko zajęte przez adw. A. Zwarę. Wprowadzenie ustaw zaproponowanych przez Ministerstwo grozi tym, że art. 17 Konstytucji RP stanie się dla adwokatury pusty.

Dziekan ORA w Warszawie adw. J. Trela podkreślił doniosłość tematu sądownictwa dyscyplinarnego. Mówił o tym wiele razy uprzednio, że sądownictwo dyscyplinarne stanie się nowym polem konfrontacji między adwokaturą i Ministerstwem. Dobrze się stało, że w sprawie sądownictwa dyscyplinarnego Prezydium zasięgnie opinii konstytucjonalisty. Obie największe partie w parlamencie, PiS i PO chcą likwidacji adwokackiego sądownictwa samorządowego. Adw. Jacek Trela przedstawił różne możliwości rozwiązań. Zwiększyć jawność postępowań dyscyplinarnych i pozostawić je samorządowi adwokackiemu, a może zgodzić się na sądownictwo państwowe z udziałem adwokatów. Zdaje sobie sprawę, że to może być trudne do zaakceptowania. Adw. J. Trela zajął się również innymi aspektami samorządności, które są pilnie obserwowane przez polityków i mogą się stać nowymi polami konfrontacji dla adwokatury z tendencjami likwidującymi samorząd.

Adw. J. Ciećwierz odniósł się do kwestii postępowania dyscyplinarnego. Publikatory stwarzają fałszywą wizję naszego postępowania dyscyplinarnego w ramach korporacji jako obrony interesów adwokatury. Jest to oczywista nieprawda. W nieodległej przeszłości nastąpiło w wyniku orzeczeń sądów dyscyplinarnych 6 wydaleń z adwokatury, 12 zawiesznień w czynnościach zawodowych. Minister Sprawiedliwości, który sprawuje nadzór w dziedzinie rozstrzygnięć dyscyplinarnych, otrzymuje każde orzeczenie sądowe naszych organów. Nie skarży tych orzeczeń, uznając je w ten sposób za zasadne.

Adw. W. Hermeliński zauważył, że w krajach UE sądownictwo dyscyplinarne

w pierwszej instancji jest adwokackie, a w drugiej instancji już jest pewne zróżnicowanie. Liczy na poparcie Prezesa CCB dla zachowania naszego sądownictwa dyscyplinarnego. CCBE przesłało do Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego Zbigniewa Ziobro list z 26 kwietnia 2006 r. w tej sprawie. List publikujemy na s. 354.

Adw. Ż. Dębska zauważyła, że agresja kierowana przeciwko adwokaturze często bierze się z niewiedzy. Trzeba opinię publiczną informować o naszym stanowisku. Trzeba zwiększyć jawność postępowań. Druga instancja rzeczywiście może być mieszana, ale sądownictwo dyscyplinarne winno pozostać w naszych rękach.

Adw. A. Przedpeńska: uchwała NRA winna przeciwstawić się projektowi odebrania adwokaturze sądownictwa dyscyplinarnego.

Adw. A. Grabiński pozytywnie ocenia stan sądownictwa korporacyjnego, ale ma również koncepcję sądu dyscyplinarnego mieszanego, złożonego z sędziów pochodzących z różnych środowisk prawniczych.

Adw. Z. Marciniak uważa, że musimy szukać odrębności naszego postępowania dyscyplinarnego, wykazać tę odrębność, aby sądownictwo zachować.

Adw. E. Krasowska dwie kadencje była rzecznikiem dyscyplinarnym. Fakt, że o wniesieniu skargi przeciwko adwokatowi będzie według projektu ministerialnego, decydował prokurator, od razu w opinii społecznej postawi adwokata w złym świetle.

Adw. Z. Dyka zauważa, że projekt ustawy o postępowaniu dyscyplinarnym jest wyjątkowo niechlujny, wewnętrznie sprzeczny, obrażający zasady przyzwoitego tworzenia prawa. W latach 60. ub. wieku już narzucono adwokaturze sądy mieszane, później od tego odstąpiono. PiS nawiązuje do półautorytarnych, etatystycznych, antysamorządowych i antyadwokackich wzorów z lat 30. ubiegłego wieku. Podniósł chaos w Ministerstwie Sprawiedliwości na odcinku legislacyjnym. Dwie ustawy adwokackie wzajemnie sprzeczne.

Adw. B. Szlanta: musimy robić wszystko, aby zachować maksimum niezależności. Proponowane „szkoły dla aplikantów” nie są dobrym pomysłem. Jest to coś w rodzaju studiów podyplomowych, które dla adwokatury nie są przewidziane. Adwokatura niestety utraciła autorytet w sprawach publicznych. Trzeba go odzyskać.

Prezes S. Rymar: Członkowie Prezydium i on osobiście w każdym wystąpieniu publicznym reagują na niekorzystne opinie o adwokaturze, podejmowane są próby wyjaśnienia sytuacji zgodnie z interesem adwokatury. 19 uchwał NRA i Prezydium było przyjmowanych w interesie publicznym. Znana ubiegłoroczna konferencja na temat roli prawników w państwie demokratycznym została dobrze przyjęta, tak jak i różne rodzaje pomocy: np. jak po katastrofie budowlanej w Katowicach. Trzeba obalać fałszywe i wyświechtane opinie o adwokatach.

Adw. G. Janiśławski. Trzeba się dobrze przygotować, uzbroić w kontrargumenty, powołać własną komisję do spraw ustawodawczych, mamy się do czego odwołać. Wskazał na projekt p. o a. w Dzienniku Urzędowym z okresu Powstania Warszawskiego. Adwokaci nie zgadzali się wówczas, w jakże trudnych warunkach w ogarniętej wojną Warszawie, z modelem ustawy adwokackiej, poddanej nadmiernemu

ciśnieniu państwa. Należy wychodzić z nowymi inicjatywami medialnymi, żeby odzyskać prawidłowy odbiór zawodu adwokata w społeczeństwie.

Adw. E. Rzepka. Uchwała powinna być mocna i głośna. Autorzy rządowych projektów dążą do scentralizowanego państwa.

Adw. K. Boszko. W dniu dzisiejszym trzeba się opowiedzieć za jednym modelem samorządowego sądownictwa dyscyplinarnego. Jawność rozpraw tak, ale wtedy gdy nie dotyczy tajemnicy zawodowej.

Adw. R. Żuk. Nie wolno utracić sądownictwa dyscyplinarnego. Każdy członek adwokatury winien we własnym zakresie krzewić pozytywny wizerunek adwokata. Zacytował fragmenty obrzydliwego, oszczerczego artykułu w piśmie „Fakt”, który adwokatów przedstawia w krańcowo niekorzystnym świetle.

Adw. S. Kłys. Podniósł konieczność gruntownego szkolenia aplikantów. W Krakowie, na 140 zdających, przyjęto 121 aplikantów. Organizuje dla nich zajęcia z dziedziny kryminalistycznej, medycyny sądowej, z psychiatrii.

Adw. J. Długopolski. W żadnym razie nie „kolaborować” z Ministrem Sprawiedliwości, nie zgadzać się na likwidację sądownictwa dyscyplinarnego, wszelkie ustępstwa w niczym tu nie pomogą. Minister i tak ma dostateczną kontrolę i nadzór nad naszym sądownictwem dyscyplinarnym.

Adw. J. Agacka-Indecka. Zmiany w systemie sądownictwa dyscyplinarnego są niezbędne. Powinien powstać zespół ds. ustawy o adwokaturze. W zmieniającej się szybko sytuacji Prezydium powinno uzyskać od Naczelnej Rady pełnomocnictwa do działań w sprawach sądownictwa dyscyplinarnego.

Adw. St. Mikke. Adwokatura ma niejako przyrodzone prawo do samorządności. Prawo do zrzeszania się, zgromadzeń, prawo do wolności wynika z prawa naturalnego. Przypomniał dawny spór między adw. K. Łojewskim i K. Piesiewiczem o „rodowód” i istotę samorządności.

Po przerwie w obradach adw. A. Malicki, Przewodniczący Komisji Doskonalenia Zawodowego Adwokatów zreferował próby przygotowania regulaminu doskonalenia zawodowego. Komisja rozważyła powstanie 11 ośrodków w miastach uniwersyteckich dla szkolenia. Następnie zastanawiała się nad regionalnymi komisjami szkoleniowymi. Wobec kogo to szkolenie przyjąć za obowiązkowe, aczkolwiek obowiązek ciągłego podnoszenia kwalifikacji i szkoleń wynika z § 8 Kodeksu Etyki. Od 1993 r. (raport Clementiego) w Europie Zachodniej powstały takie ośrodki szkoleniowe.

Prezes S. Rymar zaproponował dyskusję na powyższy temat, szczególnie w wersji adw. A. Malickiego jak i adw. Z. Dyki.

Adw. Z. Dyka jest przeciwko „mnożeniu bytów”, powoływaniu nowych ośrodków szkoleniowych, niech to będą komisje przy ORA.

Adw. prof. J. Giezek przychyła się do poglądu A. Malickiego.

Adw. A. Grabiński jest za ośrodkami szkoleniowymi, 11 w siedzibach sądów apelacyjnych. Trzeba opracować nie instrukcję, a regulamin prac komisji.

Prezes S. Rymar przychyła się do poglądu adw. Z. Dyki. W dalszej dyskusji adw. D. Wojnar zwrócił uwagę na powagę chwili, konieczność dania sygnału społeczeń-

stwu, że adwokatura się zmienia, idzie w kierunku pogłębiania profesjonalizmu przez rzetelne, nowoczesne szkolenia. Adw. A. Zwara przedstawił swoje refleksje z udziału w konferencji w Berlinie poświęconej szkoleniu adwokatów. W Holandii, Francji, Szkocji w drodze ustawowej wprowadzono obowiązek szkoleniowy. Adw. J. Agacka-Indecka proponuje do obszaru szkoleń włączyć konferencje międzynarodowe na różne specjalistyczne tematy. Adw. K. Boszko zwrócił uwagę na aspekt finansowy szkoleń. Czy składka adwokacka nie wzrośnie zbyt wysoko.

Naczelna Rada Adwokacka przyjęła uchwałę nr 39/2006, którą publikujemy poniżej.

Następnymi zagadnieniami, nad którymi obradowano były nowe problemy związane z egzaminami adwokackimi, szkoleniami aplikantów adwokackich na nowych zasadach. W dyskusji udział wzięli adw. adw. A. Siemiński, B. Szlanta, J. Agacka-Indecka, Kuklewicz, K. Boszko, S. Rymar, P. Senddecki, G. Janisławski.

Prezes S. Rymar złożył informację na temat jednodniowego szkolenia medialnego w NRA, uroczystości związanej z uczczeniem pamięci śp. adw. Marii Budzanoskiej, ew. wniesienia pozwu przeciwko posłowi Gosiewskiemu. Adw. Senddecki zreferował sprawy finansowe, przyjęto uchwały w sprawach finansowo-budżetowych oraz w sprawie postępowań dyscyplinarnych (uchwałę opublikowano w numerze 3–4 „Palestry”).

Andrzej Bąkowski

UCHWAŁA NR 39/2006 NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ Z 25 MARCA 2006 R.

Na podstawie art. 3 pkt 4 i 58 pkt 12 lit. h ustawy z 26 maja 1982 r. – Prawo adwokaturze (tekst jednolity Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, zmiana Nr 126, poz. 1069) uchwała się, co następuje:

Wykonywanie zawodu adwokata jako wolnego zawodu zaufania publicznego wymaga najwyższej staranności oraz profesjonalizmu, których podstawą oraz gwarancją jest ustawiczne doskonalenie zawodowe. Potrzebę doskonalenia determinuje rola społeczna adwokata, zakres adwokackiej pomocy prawnej świadczonej osobom fizycznym i prawnym, jego udział w postępowaniu przed sądami, urzędami i organami władz państwowych i samorządowych oraz organami organizacji gospodarczych.

Wobec zmieniającego się systemu prawa oraz konieczności jego ciągłego dostosowywania do wymogów Unii Europejskiej – adwokat, konfrontowany ze społecznym oczekiwaniem świadczenia pomocy prawnej wedle najwyższych standardów, nie może ograniczać się do wiedzy uzyskanej w czasie studiów oraz aplikacji, lecz staje przed koniecznością ustawicznego podnoszenia swych kwalifikacji, zarówno